

ODVETNIŠKA PISARNA

Uredništvo in upravništvo
Wildenrainerjeva ul. 15/III.
Dopisi morajo biti podpisani
in frankovani.

**GLASILO ODVETNIŠKEGA IN NOTAR-
SKEGA URADNIŠTVA ZA SLOVENIJO**

— Izhaja vsak mesec. —
Naročnina stane za celo
leto 48 dinarjev. — Po-
samezna številka 4 dinarje.

Štev. 1.—4.

V Mariboru, mesca aprila 1926.

Leto XIII.

VSEBINA: 1. Slavnostno zborovanje v Celju. 2. Zahvala. 3. Pred občnimi zbori. 4. Odlični jubilarji. 5. Vinko Fritz. 6. Iz pisarniške prakse. 7. Društvene vesti. 8. Književnost. 9. Vabilo na občne zборе v Ptuj in Mariboru.

Slavnostno zborovanje v Celju. o priliki 30 letnice obstoja Društva slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju.

Ta pomembni jubilej proslavilo je društvo z mnogoštevilno udeležbo na 18. rednem občnem zboru, ki se je vršil v hotelu »Baikan« v Celju s sledečim vsporedom:

1. Pozdrav predsednika,
2. društveno poročilo:
  - a) predsednika,
  - b) tajnice,
  - c) blagajničarke in
  - č) nadzorstva,
3. določitev članarine,
4. volitev novega odbora in
5. slučajnosti.

Ad 1.

Predsednik **Lovro Čremožnik** konstatira pravilno sklicanje in sklepčnost občnega zbora, pozdravlja navzoče zborovalce, posebno pa velezaslužnega častnega člana **g. Ivana Bovha**, kateremu prirede zborovalci pristržne ovacije ter otvori nato redni občni zbor.

Uvodoma omenja predsednik, da je preteklo že 30 let, odkar so se polagali prvi temelji naši strokovni organizaciji. Letos torej slavimo 30letnico obstoja našega društva. Tega velevažnega dogodka se je spomnilo tudi bratsko mariborsko društvo ter poslalo zborovalcem današnjega občnega zbora brzojavne častitke. Predsednik prečita brzojavko, glasečo se:

»Predsednik Čremožnik Celje. Občni zbor bratskega društva v Celju slavi tridesetletnico društvenega obstoja. Društvo odvetniških in notarskih uradnikov Maribor, pošilja srčne častitke, pozdravlja vse zborovalce, ustanovitelja **Ivana Bovha** in sedanjega predsednika. Društveni predsednik **Gilčvert**. Dalje prečita pismo istega društva. Mariborsko društvo pošilja v tem pismu vsem zborovalcem današnjega občnega zbora pristržne pozdrave, obžaluje, da se ni moglo občnega zbora udeležiti po delegatih ter nasvetuje uvaževanja vredne smernice za naše bodoče delo.

Maribor, 29. I. 1926.

Pismo se glasi:

»Bratsko društvo! Zahvaljujemo se Vam za cenjeno vabilo z dne 25. t. m. na Vaš občni zbor dne 31. t. m.

Že dolgo smo želeli posetiti Vaš občni zbor ter ob tej priliki seznaniti naše člane z Vašimi in se združiti v skupno poglوبيh naših stanovskih vprašanj. Vrh tega smo dolžni vrniti poset, ker je lansko leto poslalo Vaše društvo na naš občni zbor odlične predstavnike Vaše misli tov. **Lovro Čremožnika**, dr. **Rudolfa Dobovišek** in **Magdo Gradišnik**, za kar se tem potom opetovanokrat zahvaljujemo.

Zelo pa obžalujemo, da od našega društva izbrani odborniki v nedeljo, dne 31. I. 1926 iz tehtnih razlogov ne morejo iz Maribora, kjer so zaposleni na važnih zborovanjih, katera so se že prej določila, predno smo dobili obvestilo o Vašem občnem zboru.

Prosimo da nam našo odsotnost oprostite. Želimo pa, da takoj v spomladi (morda za majski izlet) priredite z našim društvom skupen sestanek v Celju, katerega se bomo prav gotovo — po možnosti v večjem številu — udeležili. Do takrat pa bi morali obe društvi izdelati skupen program, da referiramo o najvažnejših vprašanjih naše stroke ter o zadevah, ki so pereče za vse privatne nameščence po Sloveniji. Mi bomo naprosili, da se tega sestanka udeleže tudi delegati naše ptujske skupine. Povabiti pa bi kazalo tudi Društvo odvetniških in notarskih uradnikov za ljubljansko oblast iz Ljubljane in zlasti predsednika Zveze Društev privatnih nameščencev po Sloveniji tov. **Valentina Urbančič** iz Ljubljane, ki bi nam podal sliko o splošnem pokretu privatnih nameščencev.

Tem potom sprejmite lepo zahvalo gospe **Amalije vdove Cilenšek** ter društveno zahvalo, da ste velikodušno in požrtvovalno naklonili podporo v znesku 1300 Din vdovi po pok. tovarišu **Josipu Cilenšek**, ki je bil v mladostnih letih prvi tajnik Vašega društva v Celju in je na jesen življenja deloval kot prvi tajnik našega društva v Mariboru. Naj nam ostane vsem skupaj v nepozabnem spominu.

Ne da bi hoteli vsiljevati naše nasvete cenjenim zborovalcem in kakorkoli posegati v razmere Vašega samostojnega društva, si dovoljujemo izraziti le nekaj naših misli.

Vaše društvo je

najstarejša stanovska organizacija

za naš sloj v Sloveniji. Deluje uspešno že od leta 1896. V Celju je zagledalo luč prvo naše stanovsko glasilo

Slovenska pisarna.

Pri Vas je tekla zibeljka vsem poznejšim stanovskim organizacijam, iz katerih so izšli pozneje požrtvovalni organizatorji, ki so ustvarjali po vseh slovenskih pokrajinah samostojne organizacije. Sedanji strokovni list

Odvetniška pisarna

je le nadaljevanje Vašega lista »Slovenska pisarna«, ki se je pozneje izdajalo pod imenom »Pisarna«. V Celju zasnovana načela našega gibanja so se obdržala do danes. Zato želimo, da Celjsko društvo prav dobro prospava tudi v bodoče in da obvaruje

svojo samostojnost

na čelu z vnetim in delavnim odborom, katerega naj po vseh močeh podpira številno članstvo in ne sme biti v celjskem okrožju niti jednega tovariša in ne koleginje, ki bi se ne za vedali svojih stanovskih dolžnosti in bi manjkali v Vašem društvu kot redno plačujoči člani in aktivni sodelovci.

Kot vsi stanovci, zlasti pa privatni nameščenci in specijelno naš sloj, začel je preživljati resne čase in čakajo ga v najbližnji bodočnosti.

še resnejši časi,

ko bode ogrožena naša eksistenca in se bodo pojavljali vedno nujši življenjski boji.

Zadnji čas je, da se vsak odvetniški in notarski nameščeneec tega zaveda in že

iz ljubezni do samega sebe in svojcev

pravočasno poskrbi, da ne bo naenkrat brez službe, brez sredstev in strehe pod milim nebom. (V zadnjem času imamo že belježiti par prav žalostnih slučajev.)

Mogočna obramba zoper to so poleg lastne pridnosti v prvi vrsti naše

stanovske organizacije,

ki ne služijo samo posameznikom, temveč so tudi močna opora naših socialnih institucij, kakor Delavske zbornice, Pokojninskega zavoda in drugih naših pridobitev.

Kdor ni organiziran, ta v resnici ni aktiven član teh socialnih ustanov, temveč je le po sili deležen onih dobrot, za katere se trudijo naše organizacije in njih voditelji. **Sramotno pa je za vsacega, brezdelno uživati nezasluzene pridobitve.**

V mariborskem okrožju in ptujskem okraju smo potom našega glasila in z agitacijo od tovariša do koleginja privedli skoro vse uradništvo po odvetniških in notarskih pisarnah v naše društvo. Isto priporočamo vsem tovarišem in kolegijam v celjskem okrožju in ljubljanski oblasti.

Kdor ne zmore drugega, naj bode vsaj redno plačujoč član svojega društva in naj se zanima za odborovo delovanje ter pridno zahaja na društvene sestanke.

Vsi pa moramo biti naročniki našega stanovskega glasila

Odvetniške pisarne

ter po svojih močeh zalagati uradništvo s stvarnimi razpravami ter krajšimi dopisi iz lastnega okoliša. Tako bomo potom tiska zvedeli za težnje in potrebe vsakega posameznika in spoznavali razmere v posameznih mestih in trgih.

Vsi vemo, da ima tisk

veliko moč in vpliv,

boljši pri naših socialnih institucijah, naših šefih ali sicer. Potom strokovnega glasila pa se zlasti medsebojno krepimo, ojačimo našo voljo, bodrimo našo malodušnost ter zajemamo novih snovi in iniciativ za naš pokret. Čim večje število naročnikov in sodelavcev od vseh strani, tem zanimivejši in obsežnejši bode list. S tem bode služeno vsakemu posamezniku in list bode redneje izhajal, ker uradništvo ne bo v zadregi glede člankov, upravi pa se ne bode treba več boriti z velikimi finančnimi težkočami. Prenehali bodo očitki, da le nekateri list redno plačujejo in le ti omogočajo izdajanje istega. Naša sveta dolžnost je, da tudi v tem letu omogočimo redno izdajanje Odvetniške pisarne, ker so zlasti nekateri podporni člani po deželi list za celo leto v naprej plačali in uradništvo mora za to skrbeti, da glasilo tudi v primernih oblikah izhaja.

Pri zakonodaji, zlasti o priliki

bodočega pravnjskega kongresa v Ljubljani

bodo morale naše organizacije same in potom Delavske zbornice podvzeti potrebne korake, kakor n. pr., da se

ukine omejitev zastopstva po § 31. c. p. r.

ter dopusti imejiteljem legitimacij zastopstvo pri sodiščih tudi v onih izvzetih 3 slučajih v izvršilnem postopanju (pri narokih o ugotovitvi dražbenih pogojev, razdelitvah največjega ponudka in donosov prisilnih uprav). Nesmiselno je, da se nas k tem narokom po zakonu ne more pripustiti, daš so ti naroki le zaključek izvršilnih dejanj, katere vodi od začetka do

konca v urejenih pisarnah navadno uradnik nejurist, ki je v to kvalificiran.

Stremeti moramo tudi po

zvišanju odvetniške tarife,

v kolikor se ista nanaša na manipulativna opravila in zlasti doseči primerno upoštevanje intervencij pri rubežih, cenitvah in dražbah. Nikdo ne more upravičeno ugovarjati, da te intervencije v mnogih slučajih ne bi bile potrebne in daleko-sežnega pomena za izterjavo terjatve, odnosno previdno zadržanje v nadaljnjih izvršilnih činih. Trud in zamuda pri teh odložitvenih opravilih je gotovo večji kot n. pr. pri I. naroku. Včasih se intervenient izpostavi pri tem poslu velikim neprilicam in je čestokrat v življenjski nevarnosti. Za taka opravila bi bilo poleg zvišane potnine, dijete in zamude časa priznati vsaj polovico one tarifne postavke, ki je določena za sestavo izvršilnega predloga ali pa opravilo I. naroka, kjer je treba podpisati le zapisnik in razum evidence ni s tem spojen nikak trud. Nagrade za intervencije v izvršilnem postopanju so sedaj naravnost beraške in še te skušajo nekateri sodniki — menda iz gole ljubezni do nejuristov — odščipniti, da je človeka naravnost sram, sestavljati troškovnik za take intervencije.

V lastno eksistenčno obrambo — ne da bi kakorkoli omalovaževali ali mrzeli dotične osebe — morajo vse organizacije in vsak posameznik nastopiti

proti službovanju penzionistov po odvetniških in notarskih pisarnah.

Brezposelnost naših kolegov in kolegij je že danes velika in bode vedno večja. Vsled naraščajočega števila odvetnikov in notarjev in padanja pravnih poslov, že sedaj nekateri šefi reducirajo uradništvo in kvalificiranemu uradništvu znižujejo plače pod pretjno odpusta. V potrebi najmejo potem dnevničarje-penzioniste, ki se poleg svoje penzije zadovoljijo z malimi prejemki.

Res, da taki dnevničarji niso nikaki »stebri« pisarne, vendar odjedajo kruh onemu kvalificiranemu uradništvu, ki postane zbog takih neprevidljivih »kolegov« brez službe in zaide v največjo bedo.

Da se zajezi naval penzionistov v odvetniške in notarske pisarne, bode potrebno potom organizacij, Delavske zbornice in drugih pripomočkov pri državi izposlovati, da se vsakemu penzionistu za oni čas in oni znesek, ki ga prejme kot plačo za službovanje po odvetniških in notarskih pisarnah njegova pokojnina zmanjša, odnosno druginjske doklade črtajo. Le na ta način bode uspešen boj proti penzionistom, katerim je poleg polne pokojnine vsaka še tako majhna plača dobrodošla, med tem, ko naši kolegi in kolegije v največji revščini umirajo. (V dokaz naštevamo posamezne žalostne slučaje v priloženem seznamku.)

Z nastavljanjem penzionistov v privatne pisarne pa se manjša tudi naš pokojninski fond, ker tem ni treba plačevati pokojninskih prispevkov. Ker pa je pri sodiščih veliko pomanjkanje kvalificiranega uradništva in delo v različnih oddelkih zastaja, naj taki penzionisti iščejo postranskega zaslužka tam, kjer so tudi bolj uporabni in bolj doma kot pri advokaturi.

Ravno

med volilnim bojem v Delavsko zbornico

so vse politične stranke povdarjale veliko simpatijo in ljubezen do nas nameščencev in delavcev ter nas vabile vsaka na svojo stran.

Želeli bi, da bi te politične stranke svojo ljubezen do nas tudi dejansko pokazale ter naše zahteve potom svojih poslancev pri zakonodaji podpirale. Dokler pa podjetja, zavodi, Industrie in posamezni delodajalci vseh političnih strank pritiskajo na nameščence in delavstvo s tem, da jim pod prettno službene odpovedi znižujejo plače, izsiljujejo podpise na nepovoljne službene pogodbe ter z vsemi sredstvi delujejo proti našim socialnim pridobitvam, tako dolgo se praznih obljub ne bomo oklepali.

Edine zaščitnice naših interesov so bile dosedaj naše strokovne organizacije. Njih delegati in nam prijazni poslanci so se borili proti krivicam ter nam izvojevali one zmerne socialne dobrote, katere danes uživamo.

Baš o priliki volitev v Delavsko zbornico so prišle do veljave močne in dobro disciplinirane organizacije, ki so postavljale svoje kandidate ter jim priborile na skupni listi tudi izvolitev.

Naš stan se ima edino solidarnosti naših društev v Celju, Ljubljani, Mariboru in Ptujju zahvaliti, da je prišel pri teh volitvah sploh v upoštevanje in smo po dolgotrajnih pogajanjih slednjič dobili 1 kandidata in 1 namestnika v Delavsko zbornico.

Volilci, ki niso organizirani ter dajo svoje glasove oni listi, katera jim vsled trenutnega zadržanja političnih listov najbolj dopade, ne volijo iz prepričanja, ker iz lastnega opazovanja sploh ne poznajo kvalifikacij onih kandidatov, ki so došli brez njih sodelovanja na kandidatne liste.

Da bodo odposlanci v Delavski zbornici zamogli izvršiti njih dolžnost, je potrebno, da za njimi stojijo močne strokovne organizacije, ki jih bodo z navodili po željah svojih članov podpirale.

Naša zastopnika v Delavski zbornici bodeta le tedaj kaj pomenila ter za naš sloj kaj dosegla, ako se bodeta zamogla šklicevati na odvetniško in notarsko uradništvo, ki je po celi Sloveniji številno organizirano v štirih močnih organizacijah, katere naj bi stavile solidarno svoje predloge in zahteve.

Želimo, da bi se na Vašem občnem zboru vsak posameznik v smisel naših želj poglobil.

Pošiljamo od našega odbora in naših članov vsem zborovalcem pristrčne pozdrave ter želimo Vašim sklepom najboljšega uspeha. Predsednik **Dragotin Gilčvert**, podpredsednik **Stefan Medved**, blagajnik **Franjo Moškon**.

Predsednik prečita tudi pismo **g. dr. Doboviška** iz Krškega, ki pošilja zborovalcem pristrčne pozdrave, se opravičuje, da se občnega zbora vsled družinskih razmer ne more udeležiti ter predlaga, naj se na občnem zboru sklene prirejanje kurzov, na katerih se naj članstvu predava o pisarniškem delu.

Predsednik navaja nato, da je naš stan v pretečeni poslovni dobi utrpel več zgub.

Dne 7. junija je umrl v Celju tovariš **Ivan Križan**, bivši dolgoletni odvetniški in notarski uradnik, ki je bil tudi soustanovitelj našega društva ter sotrudnik našega strokovnega glasila »Slovenska pisarna«, ki je svojčas izhajala sprva v Celju, pozneje pa v Gorici.

Dne 24. marca 1925 je preminul v Ljubljani odvetniški uradnik **Pavel Hirschman**, ki se je, osobito po preobratu, veliko trudil, da bi zbral raztresene tovariše v ljubljanskem okrožju v samostojni organizaciji.

V Celju je nadalje umrl v 76. letu starosti naš dolgoletni tovariš **Andrej Perc**, ki je sprva deloval v raznih odvetniških in notarskih pisarnah, pozneje pa je skozi dolgo vrsto 33 let opravljal tajniško službo okoliške občine v Celju. Tovariš Perc je bil leta 1896 izvoljen v odbor novoustanovljenega društva odvetniških in notarskih uradnikov v Celju in je kot tak več let požrtvovalno deloval.

Osobito pa se na tem mestu spominjam v najlepših moških letih dne 14. oktobra 1925 v Mariboru umrlega tovariša **Josipa Cilenška**. Tovariš Cilenšek je bil prvi tajnik našega leta 1896 ustanovljenega društva, ki je bilo te vrste prva organizacija v Sloveniji, bil pred vojno član sorodne organizacije v Gorici in leta 1919 soustanovitelj in prvi tajnik bratskega društva v Mariboru. Tovariš Cilenšek si je stekel za našo organizacijo zaslug, katerih ne smemo pozabiti. Njegovo ime se bode blestelo vedno med prvimi delavci naše organizacije.

Tovariši in tovarišice! Spominjajmo se hvaležno naših preminulih tovarišev ter jim v znak hvaležnosti zakličimo trikrat »Slava«.

To naj bode kratek uvod.

Sedaj pa prehajam k poročilu našega delovanja v pretekli poslovni dobi.

Ad 2. Poročilo predsednika.

Vsak reden gospodar je dolžan ob koncu poslovnega leta pregledati svoje poslovanje. Primerjati mora uspehe z neuspehi in si napraviti bilanco svojega delovanja. Tudi društva so dolžna ob koncu poslovnega leta pregledati celotno svoje delovanje in ugotoviti, kaj so storila uspešnega in kam jim je potreba v bodoče obrniti svojo posebno pozornost, da zadostijo po možnosti svojemu namenu in izpolnijo upe, ki jih stavijo v taista društveni člani.

Zadnji občni zbor se je vršil dne 31. I. 1924, torej ravno pred 2 leti. Občni zbor bi se naj, kakor je navada, vršil vsako leto. Društvenemu odboru se naj torej oprost, da se je sklical današnji občni zbor šele po preteku dveh let, kar je bilo potreba radi tega, ker je šlo za rešitev važnih nalog, katere si je stavil na zadnjem občnem zboru izvoljeni odbor.

Ena najvažnejših nalog je bila izravnati med našim in mariborskim društvom nastale diference. To se je tudi popolnoma posrečilo. Na tem mestu se moram vodstvu mariborskega bratskega društva najprisrčneje zahvaliti za požrtvovalen odziv in nesebično razumevanje položaja z njihove strani. Temu gre velika zasluga, da si danes ne stojita naši društvi kot dva sovražna tabora nasproti, marveč se bojujeta složno ramo ob rami za dosego stanovskih koristi.

Pogajanj z bratskim društvom v Mariboru pa naš odbor ni vršil na svojo pest brez vednosti članstva, marveč si je zagotovil od časa do časa Vaša navodila in pooblastila, katera ste mi dali na širših članskih sestankih in izvanrednem zborovanju.

To naloženo dolžnost je torej odbor izvršil.

Pri zadnjem rednem občnem zboru sta se ustanovila dva posebna odseka, katerih eden je imel nalogo se baviti z meznim gibanjem, dolžnost drugega pa je bila posvečati pažnjo socialnim zahtevam naše organizacije.

Ustanovitev takšnih odsekov je za naše društvo potrebno, ker živimo v dobi velike gospodarske stagnacije in krize in je zato podana nevarnost, da se utegnejo naše plače prej zniževati, kakor zviševati in naše socialno stališče slabšati. Dolžnost teh odsekov je, da z budnim očesom zasledujeta položaj ter ukreneta vse potrebno, da obdržimo vsaj to, kar že posedujemo, če si že ne moremo zboljšati svojega gmotnega in socialnega položaja.

Pripominjam pa, da ni veliko upanja, da bi se moglo pri plačah doseči kakega zvišanja, ker nam preti nevarnost, da se vsled zavožene gospodarske politike, kateri bode brezpogojno sledilo pomanjkanje dela, lahko zgodi, da bodo naši delodajalci, če že ne ravno odpustili svojih uslužbencev, pa jim poskušali plače znatno zniževati.

Zato bode bodoča naloga meznega odseka, da bode poskušal preprečiti zniževanje plač; če bi pa meznemu odseku to ne uspelo, pa bi se naj vsaj nezaposlenost preprečila, odnosno omejila, če tudi morda na račun znižanja plač. To, tovariši in tovarišice je žalostna slika današnjih časov in moja dolžnost je, da Vas na to opozorim in Vas že naprej pripravim na upoštevanje možnosti, katera bi utegnila marsikoga izmed nas zadel.

V zvezi z ravno navedenim je pa zahtevek, da bi naj bilo deljo, dne 31. prosinca 1926 ob 10. uri dopoldne v prostorih v odvetniških in notarskih pisarnah uslužbeno le uradništvo, ki je organizirano. Le tisti, ki čuti svojo pripadnost k naši družini, ima pravico si deliti z nami kruh. Če bi torej prišlo do redukcij v našem stanu, je nujno potrebno, da zletijo pred vsem iz odvetniških in notarskih pisarn neorganizirani in pustijo mesto tistim, ki so se po svojem notranjem nagnenju posvetili temu stanu z dušo in telesom. Da pa to dosežemo, bi bilo neobhodno potrebno, da se sklene med našimi delodajalci in delojemalci kolektivna pogodba v tem smislu, da je vsak delodajalec dolžan vzeti v svojo službo le organiziranega člana, v slučaju potrebne redukcije pa odpustiti neorganizirano

uradništvo. Kompetenten faktor za izposlovanje takšne kolektivne pogodbe bi naj bila naša stanovska zastopnica — **D e l a v s k a z b o r n i c a.**

Tovariši in tovarišice! Žalostno je, ako imamo v naših vrstah ljudi, ki se na špecijalen poziv, da se naj organizirajo, odzovejo z odgovorom, da nimajo interesa biti organizirani, kakor je to neki uradnik svečano izjavil. **To so pravi paraziti, ki so se vjedli v meso našega društva in na njegovo škodo sesajajo njegove življenske sokove in težko pribojevane uspehe,** ker so na žalost deležni ravno istih ugodnosti, kakor organizirani člani. Da se pa računom teh usiljivih gostov napravi enkrat za vselej konec, je torej potrebno, da jim zgoraj navédena kolektivna pogodba prekriža njih namene.

Na veliko začudenje moram konstatirati da imajo največ smisla za stanovsko organizacijo in solidarnost tovariši in tovarišice v večjih mestih, med tem ko stanovski tovariši in tovarišice na deželi ne čutijo potrebe okrepiti našo bojno edinico s svojim vstopom v naša društva ter tavajo tako prepuščeni sami sebi in so predmet največje socialne in materialne eksploatacije svojih delodajalcev. Ti reveži se ne zavedajo, da bi nas morali naši delodajalci čisto drugače vpoštevati, ako bi visel nad njihovimi glavami »Damoklejev meč« močne organizacije in solidarnega društva, ki bi se v slučaju potrebe uspešnejše postavilo v bran za pravice posameznika in celote, kakor pa organizacija z majhnim številom članstva.

Zato naj bode naša naloga še v bodoče, da poskušamo v našo sredo pridobiti te še do sedaj neorganizirane tovariše. Ne sme nam biti žal truda, ki ga bomo posvetili temu delu in ne smemo biti užaljeni, ako nam morda takoj ne uspejo ponovni poskusi. Vstrajno moramo nadaljevati to delo toliko časa, da končno priženemo te zgubljene ovčice v skupen hlev naše organizacije. To naj bode naloga društva kot takega, kakor tudi moralna dolžnost vsakega posameznega člana.

Tekom lanskega leta je društveno vodstvo opazilo, da so se pojavila proti društvu nasprotna stremjenja, morda le proti odboru. Kdo je bil inspirator tega gibanja, se ni moglo ugotoviti, pač pa smo na lastni koži dobro občutili, da obstoja neko vrenje. Ko se je namreč vabilo na širši članski sestanek, ki se je vršil dne 24. aprila 1925 v hotelu »Jelen« v Celju, je izjavilo mnogo članov, da je vseeno, če pridejo ali ne, ker od društva itak nimajo nobene koristi, češ, da mnogo ne dela. Širši sestanek, ki se je nato vršil, so v resnici posetili razven mene trije poročevalci ter beri in piši le ena sama članica. To ostane v zgodovini našega društva nehote črna točka. Lahko je kritikovati, težko pa delati. Kritika je brezplodna, ne rodi ničesar, med tem ko so vse dobrine le plod dela. Članstvo na to okolnost upozorjeno, si je ta migljaj pravilno tolmačilo ter je bil prihodnji širši članski sestanek popolnoma povoljno obiskan. Mogoče se je na zunaj zdelo, da društvo ni mnogo delalo. Če se pa pogleda na znotraj, se pa lahko ugotovi, da društveno vodstvo ni spalo, ampak je z budnim očesom zasledovalo razvoj stvari in se je z ustrajnim in marljivim delom trudilo doseči društvu kolikor največjih koristi. Če so morda ostali uspehi dela nepovoljni, ni toliko krivda vodstva, ampak odvetniškega in notarskega uradništva samega, ki je ostalo po večini neorganizirano, vsled česar so naši delodajalci, zavedajoči se, da štejejo naše vrste le mali odlomek uradništva, se lahko upirali z uspehom našim upravičenim zahtevam. Ne sme se pa pozabiti, da se je delo začelo, da so postala naša stremjenja našim delodajalcem znana in da bodo isti slej ko prej prisiljeni računati z upravičenimi zahtevami svojih delojemcev.

Ena najstarejših in ob enem najžalostnejših poglavij je preskrba za našo starost. Odvetniški in notarski uradniki zaslužijo sproti komaj toliko, da životarijo. Rad bi poznal onega srečnika iz naših vrst, ki si je prištedil toliko, da lahko gleda z mirnostjo bližajoči se starosti v obraz. Ustanovili so se za zasebne nameščence Pokojninski zavodi, v katere se vplačujejo zelo velike zavarovalne premije. Naloga teh Po-

kojninskih zavodov naj bi bila, materijelno vzdržati za delo nesposobnega nameščenca v njegovi starosti. Tej svoji nalogi bi takšni pokojninski zavodi odgovarjali, če bi svojemu penzionistu nudili takšne rente, ob katerih bi mogel slednji živeti. Kako pa stoji cela ta stvar z našim Pokojninskim zavodom? Pobira razmeroma zelo visoke premije, ima obširen upraven aparat ter zida pridno svoje palače, ne pa morda za dela nezmogljene zavarovane zasebne nameščence, ampak za svoje poslovne svrhe.

S strahom je vzelo naše društvo naznanje, da so znašali **upravni stroški** Pokojninskega zavoda v letih 1920 do 1923 **skupaj 2,613.201 Din 89 p**, nasproti katerim upravnim stroškom pa se je izplačalo v istem času za invalidnine, starostne in vdovske rente, vzgojevalne rente in odpravnine **le 221.518 Din 71 p** tako, da so upravni stroški po tej bilanci presegali te dajatve z vratolomno vsoto **po 2,391.682 Din 18 p**. Te številke, pod katerih izredno resnostjo klonejo zasebnim nameščencem od grže kolena, zelo jasno dokazujejo, da je sedanja uprava Pokojninskega zavoda predraga in potrebuje nujne reorganizacije in pocenitve.

Naše društvo ni opustilo tega delikatnega vprašanja iz vidika in je predložilo po svojih delegatih občnemu zboru Pokojninskega zavoda, ki se je vršil dne 25. VII. 1925 v Ljubljani, spomenico, v kateri je predlagalo, da se naj posveti temu vprašanju posebno pozornost ter se naj po posebnem odseku prouči teoretično in praktično organizacijo in upravo podobnih zavodov v sosednih državah. Ta odsek naj na to stavi stvarne predloge glede reorganizacije in pocenitve Pokojninskega zavoda, ki bode v procvit te socialne institucije in korist zasebnih nameščencev.

Občni zbor Pokojninskega zavoda je ta naš popolnoma nov predlog uvaževal in ga odstopil posebni komisiji za predelavo zakona in statuta z naročilom, da se od nas stavljeni predlog po možnosti uvažuje.

Cilj našega društva naj bode vedno le korist društva samega kakor njegovih članov. Naše društvo naj ostane strokovna organizacija, ob katere trdem zidovju se naj razbijejo vsi politični valovi.

Naša stanovska društva naj ostanejo še nadalje nepolitična, kakor je to bilo naše društvo do sedaj in je še. V našem društvu najde miren kotiček vsak stanovski tovariš in tovarišica ne glede na politično pripadnost in narodnost. V naši hiši vladaj le stanovski interes, vse drugo pa mora ostati pred pragom naše hiše.

S tem Vas tovariši in tovarišice ponovno pristrčno pozdravljam ter se Vam zahvaljujem, da ste se v tako lepem številu yabilu odzvali. Prosim Vas, ostanite svoji stanovski organizaciji še v bodoče zvesti in posvetite jej, v kolikor Vam je mogoče, vse svoje sile za njen napredek in procvit. Vsaka žrtev, ki ste jo doprinesli, je v plodovitno zemljo vsejano seme, iz katerega zrastejo za naš stan sadovi neprecenljivih uspehov. Tovariši in tovarišice, torej korajžno na delo za našo organizacijo. Pogum in sreča junaška veljaj!

Poročilo predsednika se je vzelo na znanje.

Ad 2 b) Poročilo tajnice.

Pred vsem tajnica prečita zapisnik zadnjega občnega zbora, ki se jednoglasno odobri.

Dalje navaja tajnica:

Nastopili smo 30letnico, odkar se je ustanovilo društvo. Če se pregleda celo to doba na kratko, lahko z veseljem ugotovimo velik napredek, ki ga je napravila v gmotnem in socialnem oziru. Pri tej priložnosti je moja dolžnost, da se s posebno hvaležnostjo spominjamo našega velezaslužnega dolgoletnega predsednika in sedanjega **častnega člana g. Bouha**. Pripomogel je veliko s svojo požrtvovalnostjo, da je društvo želo te uspehe, ki jih lahko danes z veseljem beležimo. Pozabiti pa tudi ne smemo za naše društvo velezaslužnih tovarišev in sicer **g. Založnika, Gilčverta in Moškona**, ki so pripomogli k temu, da se je naše društvo sploh tako razvilo.

Zadnji občni zbor se je vršil pred 2 leti na 31. I. 1924 v teh prostorih, kjer smo se zbrali v bratski slogi. Danes šteje naše društvo 40 rednih članov, 2 podporna člana in 3 častne člane. Število rednih članov se je zvišalo za 13, kar znači vsekakor lep napredek, vendar pa še ne takega, kakor bi si društvo želelo. Pogrešamo še odv. in not. uradništva po deželi, katerega smo že opetovano vabili v našo sredino. Dokler ni vse uradništvo organizirano, predstavlja naše društvo hromoto, ki ni sposobno življenja.

V pretečeni poslovni dobi je naše društvo vsestransko živahno delovalo. Razveseljivo dejstvo je, da so začeli z društvom, kot pozitivnim faktorjem računati naši delodajalci sami, kakor tudi delojemalci. Na društvo se je v poslednjem času obračalo več uslužbencev za posredovanje služb, ki se pa žalibog ni moglo v vseh slučajih uspešno izvršiti, ker je nedostajalo potrebnih mest. Tudi delodajalci so se že obračali na društvo. Posredovanje glede služb je zelo važna naloga društva, ki mora stremeti za tem, da bode le naša stanovska organizacija tisti faktor, ki bode pripomogel našim delodajalcem k temu, da zaposlujejo v svojih pisarnah izvežbano uradništvo.

Naše društvo se je vsled stagnacije splošnih gospodarskih razmer, katere je povzročilo poslednje stopanje dinarja, omejilo le na to, da je poskušalo obdržati že dosežene plače.

Tudi socialnega gibanja naše društvo ni prezrlo, ampak se je pridno in živahno udejstvovalo na polju zboljšanja naših socialnih razmer. Pred vsem je dalo naše društvo iniciativo za ureditev delovnega časa v takšnem smislu, ki bi nikakor ne škodoval interesom naših delodajalcev. Poslali smo našim delodajalcem okrožnico, v kateri smo zahtevali, da se uredi delovni čas v vseh pisarnah tako, da so vsi sobot popoldnevi prosti, kakor tudi dnevi pred Božičem, Veliko nočjo in Binkošti. Ta korak žalibog ni imel uspeha, ker po krivdi nas samih ne uživa društvo pri delodajalcih istega ugleda, kakor bi ga lahko uživalo, če bi bili združeni v njem vsi brezpogojno.

Društvo se ni zadovoljilo samo s tem, da poskuša obvladati sedanost, ampak je storilo tudi korak naprej ter se po-

skušalo uveljaviti tudi pri uredbah, ki se tičejo naše bodočnosti, t. j. naše onemoglosti in preskrbljenja v tem slučaju.

Veliko pozitivno delo, ki ga je izvršilo naše društvo v poslednji dobi, pa je izravnavanje sporov, ki so nastali med mariborskimi in našim društvom. Posebno zahvalo smo tozadevno dolžni t. č. predsednikoma obeh društev.

Oktober meseca lanskega leta je v Mariboru umrl tovariš Cilenšek, dolgoletni odv. uradnik, katerega je prerana smrt zalotila v najboljših moških letih. Zapustil je svojo rodbino v veliki bedi. Naše društvo je njegovi rodbini v momentu, predno se je mogla vživeti v novo situacijo, priskočilo na pomoč. Iz svojih sredstev je društvo naklonilo tej rodbini Din 300:— in je razven tega nabralo pri gg. odvetnikih in notarjih v Celju lepo vsoto 1.310 Din, katero je poslalo kot novoletno darilo rodbini pok. Cilenška. S hvalečnostjo se spominjamo radi te požrtvovalnosti naših delodajalcev, ker vidimo v tem človekoljubnem aktu, da lahko v slučaju potrebe vsak izmed nas računa tudi na njihovo naklonjenost.

Naše društvo se je udeležilo po svojih odposlancih tudi občnega zbora mariborskega društva, ki jih je sprejelo na najpristronejši način ter pokazalo našemu društvu izredno naklonjenost.

Tudi je društvo poslalo Pokojninskemu zavodu v Ljubljani spomenico, s katero je predlagalo, da se vzamejo v zakonski načrt, ki se pripravlja, določila, ki bi omogočila primerno preskrbo naših penzionistov. Naše društvo je opozorilo tudi Pokojninski zavod na predrago upravo ter predlagalo, da se v prihodnjem statutu vpošteva reorganizacija taistega v smislu porenitve uprave.

Ker še naše društvo do danes ni včlanjeno v **Zvezi zasebnih nameščencev v Ljubljani**, bi bilo želeli, da se to zgodi čim prej. Z žalostjo moramo konstatirati, da nam novo ustanovljeno ljubljansko društvo ni sporočilo niti svoje ustanovitve, niti do danes ni stopilo z nami v stik. Da bodo naša stanovska društva žela takšne uspehe, kakoršne se od njih pričakuje, je neobhodno potrebno, da vsa društva delujejo v popolni slogi in se medsebojno podpirajo.

Tajniško poročilo se je vzelo na znanje.

Ad 2 c) Poročilo blagajničarke.

Blagajničarka poroča:

Društvena bilanca za čas od 31. januarja 1924 do 31. januarja 1926

A. Dohodki:

	Din	p
Članarina	1212	25
Podpore	1310	—
Najemnina za stroj	400	—
Dvig v Lastnem Domu	300	—
Naročnina za Odvetniško pisarno	178	—
Na obrestih v Lastnem Domu	17	—
	3417	25

B. Izdatki:

	Din	p
Poštnine	224	70
Plačani računi	25	—
Potni in reprezentacijski stroški društva	625	—
Podpore	1710	—
Posojila	200	—
Naročnina za Odvetniško pisarno	162	—
Naložba v Lastnem Domu	400	—
Popis obresti v Lastnem Domu	17	—
Na saldu 31. januarja 1926	53	55
	3417	25

C. Društveno premoženje obstoji iz:

Gotovine	Din	53·55
Naložbe v Lastnem Domu	„	2275·—
Vloge v poštne čerkovnem uradu	„	120·11
7% investicijskega posojila	„	500·—
Posojil	„	200·—
Mize, kovčeka za arhiv, omare, knjig in tiskovin	„	1000·—
	Din	8148·66

To poročilo se je vzelo na znanje.

Ad 2 č) Poročilo nadzorstva.

Nadzorništvo je društvene knjige pregledalo in jih našlo v popolnem redu, o čemur je na občnem zboru poročal **g. dr. Stanovnik**.

Po teh poročilih se je na občnem zboru na predlog **g. dr. Voršiča** podelil staremu odboru za poslovno dobo od 31. I. 1924 do 31. I. 1926 jednoglasno absolutorij, na predlog **g. Medveščeka** izreče občni zbor jednoglasno **g. dr. Voršiču** posebno priznanje in zahvalo za njegovo nesebično in požrtvovalno delo v mezdnem in socialnem gibanju.

Ad 3. Določitev članarine.

Kar se članarine tiče, ostane pri sklepil zadnjega občnega zbora.

Ad 4. Volitev novega odbora.

Za novo poslovno dobo se jednoglasno izvolijo in sicer **Lovro Čremožnik** predsednikom, **g. dr. Voršič**, **g. dr. Stanovnik**, **g. Medvešček**, **g. Pešič**, **g. Samec**, **g. Jagrič**, **ga. Gradišnik**, **gdč. Mirnik**, **gdč. Gerdina** in **gdč. Urana** pa odbornikom.

Ad 5. Slučajnosti.

G. dr. Voršič razmotriva v bistvu poklica odv. in not. uradništva sploh. Pri tem konstatira, da so zaposlene v tem stanu v kolegijalni solidarnosti moške in ženske sile, katere poslednje so se uveljavile kot popolnoma enakovredne delavke moških tovarišev. Odv. in not. uradništvo je v današnji družabni organizaciji **poseben stan, kateremu se posvečajo njegovi člani stalno in ne več le prehodno**, kakor je bilo to morda pred desetletji v pretežni večini običaj. Od odv. in not. uradnikov se zahteva o poslednjega strojepisca do sollicitatorja **kvalificirano strokovno delo**, za katerega je potrebna primerna izobrazba. Vsled svoje **višje izobrazbe** spadajo odvetniški in notarski uradniki k takozvanemu srednjemu stanu ter pomnožujejo, ker so po večini zelo slabo plačani, proletarske vrste srednjega stanu. Vsled okolnosti, da opravlja odvetniško in notarsko uradništvo kvalificirano delo, podlega

njihovo službeno razmerje z delodajalci normam zakona o trgovskih pomočnikih. Stališče odvetniških in notarskih uradnikov je bilo že od nekaj jako težavno, posebno v gmotnem oziru so bili pravi predmet eksploatacije, radi česar se je začelo odvetniško in notarsko uradništvo že pred desetletji stanovsko zavedati in se organizirati v strokovna društva, kojih namen je bil ureditev delovnega časa, zboljšanje gmotnega položaja, preskrba v slučaju bolezni, starosti, invaliditete itd.

Pri prehodu na razmotrivanje o stanovskih organizacijah poziva predvsem članstvo na stanovsko dolžnost, da se organizira v odvetniških in notarskih društvih kot stanovskih organizacijah. Odvetniška in notarska društva imajo svoje specijelne naloge, za kojih dosego se bojujejo.

Pred vsem je vprašanje plač, ki združuje odvetniško in notarsko uradništvo v stanovske organizacije. Konstatira, da so bile plače do sedaj po veliki večini mnogo prenizke ter stanu neprimerne. Apelira na zvišanje plač in na pravično ureditev istih. Plače naj bi se diferencirale tako z ozirom na zaposlenje posameznega uslužbenca, kakor tudi na njegovo službeno dobo. Določile naj bi se minimalne plače, katere morajo biti vsakemu odvetniškemu in notarskemu uradniku zajamčene in pod kateri minimum-bi se sploh ne smelo iti ter bi naj bila stroga naloga stanovskih organizacij, da strogo čuvajo nad tako ureditvijo plač. Pa tudi pravična ureditev delovnega časa pride tukaj v vpoštev.

Nezadovoljnost z materijelnim stanjem in želja po pravičnejši ureditvi službenega razmerja, zlasti ureditvi delovnega časa so povzročile, da so postale naše stanovske organizacije danes prave bojne organizacije za izvojevanje upravičenih zahtevkov odvetniškega in notarskega uradništva. Organizacije odvetniškega in notarskega uradništva so se začele ustanavljati pred kakimi 30 leti ter je bil njihov prvotni namen podpreti članstvo gmotno, zlasti v bolezni, v slučaju smrti, v stanu pokoja in ob drugih podobnih gospodarskih neprilikah. Te organizacije, ki so imele prvotno le zgolj preskrbovalni namen, pa so se razvile s časom v stanovske organizacije, ki zastopajo danes tudi interese uradništva s so-

cijalnimi zahtevami nasproti delodajalcem ter tudi zakonodajalcu.

Dasiravno so te organizacije za naš stan izredne važnosti, vendar ni za nje še potrebnega zanimanja ter zavzema odvetniško in notarsko uradništvo proti njim po večini zelo mlačno stališče. Te stanovske organizacije se rekrutirajo po večini le iz članov po večjih mestih, gospodarskih centrih, med tem, ko je uradništvo po deželi še po veliki večini neorganizirano in tvori pravi predmet eksploatacije svojih delodajalcev tako v gmotnem, kakor sploh v socialnem oziru. Dasiravno na žalost tu in tam ti neorganiziranci uživajo dobrote, ki si jih težko pribore stanovske organizacije, so ravno ti neorganiziranci krivi, da nimajo delodajalci pred svojimi službojemalci potrebnega respekta, ker vidijo ravno v indolenci te neorganizirane večine odvetniškega in notarskega uradništva slabost stanu odvetniškega in notarskega uradništva.

Ustanovilo se je tekom let na teritoriju Slovenije že več samostojnih društev odvetniških in notarskih uradnikov. Dolžnost istih bi bila, da bi se ta v interesu svojega članstva zavedala solidarnosti in medsebojnih dolžnosti skupnega sodelovanja, kar so sicer ta društva itak dolžna storiti radi svojega članstva. V tem oziru se je žalibog zagrešilo že veliko in se še greši, seveda pa vse to v škodo članstva. Ustanovilo se je n. pr. v Ljubljani pred kratkim samostojno društvo odvetniškega in notarskega uradništva, katerega vodstvo pa še ni do danes našlo toliko pazljivosti, da bi bilo našemu društvu kot najstarejšemu društvu na teritoriju Slovenije in kot sosednjemu društvu vsaj sporočilo: »Tudi mi smo tukaj, podpirajmo se medsebojno!« Vkljub temu pa je naše društvo ljubljansko društvo povabilo na današnji občni zbor, vendar pa nas zopet ni to društvo našlo vrednim, da bi se bilo našemu pozivu odzvalo vsaj s par vrsticami, če že ni poslalo delegatov. V tem oziru so stiki z mariborskim bratskim društvom dovoljni in pristrčni.

V smislu principa, da je v številu moč, se pozivajo naša strokovna društva k tvorjenju višjih enot t. j. zvez, odnosno vsaj k včlanjenju pri že obstoječi Zvezi zasebnih nameščencev za Slovenijo s sedežem v Ljubljani.

Delavstvo, oziroma zaposleni so že davno zastremeli za drž. organizir. interesnimi zastopstvi po načinu raznih interesnih zastopstev svojih delodajalcev, kakor Odvetniške zbornice, Notarske zbornice, Trgovske zbornice, Obrtne zbornice i. t. d. Te njihove težnje so se jim realizirale v obliki Delavskih zbornic.

Naloga istih je podpirati zakonodajo in upravo z nasveti, pritožbami in iniciativnimi predlogi. V njihov delokrog pa tudi spada ureditev službenega razmerja s sklepanjem kolektivnih pogodb z minimalnimi zahtevki, z natančno ureditvijo delovnega časa, ukrepi v brezposelnosti i. t. d. Ena važnih nalog Delavske zbornice bi moralo biti izposlovanje kolektivne pogodbe, katero naj izposluje za naš stan sporazumno z Odvetniško in notarsko zbornico. **Odvetniki in notarji naj bodo pogodbeno prisiljeni, sprejemati v službo le organizirano članstvo,** v slučaju potrebnih redukcij odpustiti pred vsem le neorganizirano članstvo, v kolikor bi še ne bilo dovolj organiziranega članstva zaposlenega, nuditi minimalne plače za posamezne kategorije odvetniškega in notarskega uradništva, pravično in primerno urediti delovni čas, zlasti upoštevati zahtevek po prostih sobotnih popoldnevih.

Med drugim se dotakne dr. Voršič v svojih izvajanjih tudi vprašanja brezposelnosti. Splošni znaki iste so najrazličnejši, kakor bolezen, nesposobnost, telesna, duševna in moralna, nezadostna izobrazba, gospodarska stagnacija, starost i. t. d.

Opozarja pred vsem na možnost brezposelnosti, katero nam obeta brezglava gospodarska in finančna politika, ki grozi udušiti vse naše gospodarsko življenje. Z ohromenjem posameznih gospodarskih panog, kakor industrije, trgovine, obrti i. t. d. bode v izdatni meri seveda tangiran odvetniški in notarski stan in z istim vred tudi stan odvetniškega in notar-

skega uradništva. Z delodajalcem mora pasti seveda vedno tudi delojemalec. Potrebno je tedaj, da se določi ravno v kolektivnih pogodbah, sklenjenih med interesnimi zastopstvi naših delodajalcev in delojemalcev, da v slučaju gospodarske potrebe **sirčijo iz odvetniških in notarskih pisaren pred vsem le neorganizirani.** Organizirani pa le v toliko, v kolikor bi to zahtevale splošne dejanske razmere in potreba v obsegu čez število organiziranega članstva. Če bi bil zaposlen v kaki pisarni neorganiziran član in bi v tej ne bila potreba redukcije, med tem, ko bi morda v kaki drugi pisarni bil organiziran član odpuščen, je dolžan delodajalec prve pisarne svojega neorganiziranega uradnika odpustiti in vzeti odpuščenega uradnika iz druge pisarne v svojo službo.

H koncu se dotakne vprašanja preskrbe odvetniškega in notarskega uradništva v slučaju bolezni in delanezmožnosti. Izčrpnjeje se zaustavi pri razmotrivanju o preskrbi v slučaju starosti in invaliditete, ožigosa sedanjo institucijo starostnega in invaliditetnega zavarovanja, opozor pred vsem na okolnost, da služijo pokojninski zavodi v svoji sedanji sestavi in sedanji upravi večinoma le sami sebi, med tem ko uslužbenstvo nima od njih velikih koristi. Potrebna je tako reformacija pokojninskega zakona, kakor tudi tozadevnih statotov in z njimi v zvezi reorganizacija celotne uprave. Zlasti bi bila dolžnost države, da to socialno institucijo podpre v izdatni meri iz svojih sredstev, da more vršiti svojo vzvišeno dolžnost. Ker preti našemu organiziranemu članstvu nevarnost nezaposelnosti, apelira na Delavsko zbornico, da pribori tudi odvetniškemu in notarskemu uradništvu za slučaj nezaposelnosti izdatne in primerne podpore, v katero svrho naj odpre tudi država svoje blagajne. Nasproti temu pa bodi dolžnost organiziranega nezaposlenega odvetniškega in notarskega uradništva, da službo sprejme in jo tudi vrši po svojih zmožnostih.

Odvetniška in notarska društva naj vodijo natančen seznam delojemalcev pri posameznih delodajalcev ter naj zabeležijo vsako spremembo. Delodajalci naj bi se bili dolžni obračati v slučaju potrebe za priporočilo uslužbencev na stanovske naše organizacije, kar bi se naj tudi povdarjalo v kolektivni pogodbi.

Z ozirom na ta razmotrivanja je stavlil sledeče rezolucije:

1. Stremljenje našega društva bodi, organizirati v svoji sredini vse še neorganizirane člane celjskega okrožja, dolžnost vsega odvetniškega in notarskega uradništva pa bodi, da brez odlašanja okrepi našo stanovsko edinico s svojim pristopom;

2. v odvetniških in notarskih pisarnah bodi zaposleno le sposobno uradništvo, organizirano v naših strokovnih društvih in prosimo gg. odvetnike in notarje, da se pri sprejemanju in nameščanju svojega uradništva obračajo na naša strokovna društva in sprejemajo le njim priporočeno organizirano uradništvo;

3. v slučajih potrebnih redukcij naprošamo gg. odvetnike in notarje, da odpuščajo pred vsem le neorganizirano uradništvo iz služb ter naj skrbe za to, da zamenjajo neorganizirano uradništvo z organiziranim;

4. naše društvo naj se včlani v **Zvezi zasebnih nameščencev po Sloveniji s sedežem v Ljubljani** in naj zastopa pri reševanju vseh stanovskih vprašanj roko v roki z obema društvi v Mariboru in v Ljubljani;

5. z neljubostjo konstatiramo, da še ljubljansko društvo odvetniških in notarskih uradnikov ves čas svojega obstoja ni skušalo stopiti v stik z našim društvom, ki mu je na eni strani teritorialno sosedno, na drugi strani pa kader naših stanovskih organizacij v Sloveniji;

6. naše tovariše delegate za Delavsko zbornico naprošamo, da se potom Delavske zbornice po pristojnih Odvetniških in notarskih zbornicah zavzamejo z vso njim lastno vstrajnostjo za izposlovanje kolektivne pogodbe med gg. odvetniki in notarji na eni strani in njihovim uradništvom na drugi strani v tem smislu, da so gg. odvetniki in notarji dolžni sprejeti v svojo pisarniško službo le organizirano naše uradništvo ter se v to svrhu obračati na naše organizacije, v

slučaju redukcije odpuščati le neorganizirano uradništvo in zamenjavati neorganizirano uradništvo z nezaposlenim organiziranim uradništvom. V kolektivni pogodbi naj se določijo minimalne plače po vrsti zaposlenosti in starosti uslužbenca ter se naj uredi delovni čas v smislu najnovejšega gibanja odvetniškega in notarskega uradništva v Sloveniji.

Te resolucije so se sprejele soglasno.

Nato zaključil predsednik ob 1/2 uri zborovanje.

DRUŠTVO SLOVENSКИH ODVETNIŠKIH IN NOTARSKIH URADNIKOV V CELJU.

Odbor.

Zahvala.

O priliki moje poklicne 30letnice došlo mi je pismeno in ustmeno toliko čestitk in izrazov posebne pozornosti, da na nje nisem bil pripravljen.

Izrekam srčno zahvalo na vse strani, posebno pa vsem mojim sošolcem, mojim stanovskim kolegom in kolegijam, gg. odvetnikom in koncipijentom. Lepa hvala tudi stanovskim organizacijam.

Posebna zahvala gre mojemu goriškemu dolgoletnemu tovarišu in prijatelju **Tonci Klavžar**, ki mi je v skrbno izbranem pisnu izrekel preveč laskavih priznanj, katerih ne zaslužim. Vzbudil pa mi je s tem spomine na one najlepše dneve, katere sem preživljal v solčni Gorici ob bistri Soči. Prijetno me je razveselila njegova brzojavka, ki sem jo prejel iz Gorice dne 1. decembra 1925, torej ravno na dan, ko sem se pred 30 leti v Celju prvič vsedel za mizo v odvetniški pisarni.

Razveselil sem se tudi čestitk Društva privatnih namještenika v Zagrebu, podružnica Maribor ter Katoliškega izobraževalnega društva iz mojega rojstnega kraja v Špitaliču.

Iskreno zahvalo pošiljam na Dunaj za izbrane besede in tovariške pozdrave izražene mi od strani predsedstva des Reichsverbandes der Advokatur- und Notariats-Angestellten Oesterreichs.

MARIBOR, meseca februarja 1926.

Dragotin Gilčvert.

Pred občnimi zbori.

Naši občni zbori se bodo vršili v najlepšem letnem času. Zlati maj, cvetoči gaj! Nikdo ne bode imel izgovora, da ne more priti, ker je premrzlo, da mu je predaleč, da se boji prehlada in enako. Zato bomo vsi prišli, da slišimo poročilo našega odbora, da podamo smernice bodočemu odboru, pred vsem pa, da se skupno poglobimo v smisel naše stanovske organizacije, jo poživimo ter okrepčamo z novimi iniciativami, da bode njeno delovanje prikrojeno vsakokratnim menjajočim se razmeram in časovnim potrebam.

Točnost je ena najlepših človeških čednosti. Kdor je v svojih zasebnih zadevah in v službi točen, ta naj pokaže lep vzgled discipline tudi na občnem zboru. Mučno je, ako se vsled nezadostnega števila ne more občni zbor vršiti ob napovedani uri. Mudni člani se močno pregrešijo zoper svoje točne kolege in kolegije, ki morajo po krivdi sotovarišev na sklepčnost čakati po pol ure in več. Že čisto navaden obzir na stanovskega tovariša in na celokupen odbor — ki mora biti v prvi vrsti točen — naj imperativno sili vsakega posameznika k točnosti.

Ob prihodu se vsak vpiše na polo, ki je v ta namen pripravljena radi kontrole, da društveno vodstvo točno zna, kako število in kdo od rednih in podpornih članov se je

občnega zbora udeležil in da zamore pozneje odločiti, katerega od nedošlih je opravičiti in ali je kateri, odnosno koliko jih je med nami, ki spada med nezavedneže.

Dokler traja občni zbor, naj istega nikdo ne moti. Žalibog, da vsled pomanjkanja primernih prostorov, še vedno moramo zborovati v restavracijah. Vodstvo si sicer zasigura in tudi plača odškodnino za posebno dvorano, v kateri bi gostilniški gostje nimajo vstopa, dokler traja zborovanje. Vendar gostilniško osebje kaže baš ob takih prilikah preveč gorečnosti za postrežbo ter se premalo ozira na pravi namešt došlih da smo dvorano napolnili v prvi vrsti radi našega zborovanja, ne pa za to, da bi gostilničar že v zgodnjih urah čim več izkupil. **Reditelj mora na to paziti, da se med zborovanjem ne servira**, vsak posameznik pa naj bode obziren, da naroči eventualno okrepčilo pred ali po končanem zborovanju, na noben način pa v tem oziru ne moti referente ali govornike ter se želodčnih zadostitev vzdrži vsaj med glavnimi debatami.

Kot najgršo razvado in znak skrajne brezobzirnosti se je o priliki raznih zborovanj grajalo medsebojno šepetanje ali pa neumestne medklice o priliki, ko referenti poročajo o društvenem delovanju ali pa prednašajo strokovna poročila ter predlagajo resolucije. Ako je predsednik vsled tega primoran zvoniti ali poklicati nemirneže k redu, moti to dotičnega govornika, vpliva sramotno na prizadetega ter sploh slabo učinkuje na razpoloženje zborovalcev in prikazuje na zborovalcih odsev nezadostne discipline.

Na občnih zborih se ne bi smel nikdo dolgočasiti. Vsak si naj prinese seboj kos papirja in svinčnik ter si belježi važnejše misli iz poročil ali debat.

Ako so poročila skrbno pripravljena ter se referenti ožive v živahno in duhovito prednašanje, potem sledi zanimanje zborovalcev že samo ob sebi.

Ako pa so poročila pomanjkljiva in suhoparna ali pa, če vsebujejo naštevaje števil in statističnih podatkov, ne sme to v kaki meri uplivati na razpoloženje zborovalcev, da bi prehitro zgubili potrpežljivost. V takih primerih naj si posamezniki zapišejo nedostatke, zberejo lastne misli ter se potem — ko je govornik končal — oglasijo k besedi. V jasnih in preglednih izvajanjih naj nato stavijo predloge, odnosno objasnijo to, v čem se ne strinjajo. Vedno pa naj prevladuje stvarnost, objektivnost in obzirnost do svojih sotovarišev.

Debate naj se vrše po parlamentarnih običajih s potrebno dostojnostjo tudi v slučajih, da se rabi tu in tam krepke besede. Ako že moramo izreči opravičena očitanja ali kazati na neljube pojave, naj bodo trpke besede umerjene v takem pravcu, ki zamore služiti v odpravo grajalnih nedostatkov. Ogibajmo pa se osebnosti, da ne razsejemo med člane nezadovoljstva ali jih celo odtujimo našim organizacijam. Odkritost, iskrenost in medsebojno spoštovanje naj preveva naša zborovanja.

Pred zaključkom zborovanja in glasovanjem o končnih resolucijah naj nikdo — brez posebne nujnosti — ne zapušča dvorane. To kvare celoten utis in ozlovolji ostale, zlasti goste in dotičnike, ki so si predloge zamislili ter pričakujejo od zborovalcev poglobljenja v dotičen predmet.

Ako imamo goste na naših zborovanjih ali smo sami drugod deležni gostoljubja, ne izpraznimo takoj po zaključku vsi dvorane, temveč posedimo po možnosti še nekoliko časa, da se z našimi kolegi in povabljenici prijateljsko porazgovorimo in zapustimo tudi v družabnem in gostoljubnem oziru dobrotise.

Odlični jubilarji.

Da si je naše življenje polno viharjev ter se mora posameznik boriti z nešteti težkočami in često obupno kljubo-

vati krutim udarcem usode, se nam tok let pred določenim rokom vendar ne zaustavi.

Komaj so minila brezskrbna otročja leta, že smo prerajali življensko pomlad. Sledilo je živahno vrvenje — mimo svetlih žarkov in temnih senc — v toplem poletju. Naenkrat pa se znajdemo v hladni jeseni, ki bi nas naj povedla nasproti mrzli zimi z belo odejo.

Na jesen življenja se oziramo nazaj v prošlost. Spomini na raznovrstne doživljanje nas ponesò v minulo dobo, ki nam nudi dokaj pestrih slik.

Na tem pŕfagu se nahajajo letos naši jubilarji, ki se lahko z zadovoljstvom ozirajo nazaj na vsestransko plodnosno delovanje.

Državna zveza avstrijskih odvetniških in notarskih nastavlencev na Dunaju slavi jubileje treh odličnih tovarišev in prvoboriteljev za povzdigo tega poklica.

Tri šestdesetletnice naenkrat v našem stanu in pri isti stanovski organizaciji so tako redki pojavi, da zaslužijo posebno pozornost jubilanti — naši osiveli kolegi, — ki so trdno vstrajali pri tem nestalnem poklicu ter žrtvovali vse svoje moči za povzdigo našega stanu, kateremu so izgladili pot, ki naj povede naše mlajše tovariše in kolegince k boljši bodočnosti.

Tovariši **Henrik Artés**, **Viljem Neuner** in **Leopold Spielmann** obhajajo te redke in zanimive obletnice.

Kolega Artés praznuje poklicno 50letnico. Ves ta čas je služboval v eni in isti pisarni, preživel 2 šefa (dr. Anton Lekisch, dr. Maks vitez Schneider) ter se sedaj 67 let star zdrav in čil nahaja kot pisarnovodja iste pisarne pri naslednikih dr. Antonu Mravlag in dr. Hermanu Eckel (slednji je predsednik dunajske odvetniške zbornice). Kot organizator je že mnogo let deloval v vseh dunajskih stanovskih organizacijah, zlasti v stanovski bolniški blagajni itd., kjer še vedno agilno deluje kot odbornik in so mu poverjena razna častna mesta.

Tovariš Neuner obhaja 60letnico. V zgodnji mladosti je vstopil kot stenograf v odvetniško pisarno ter v tej stroki kot pisarnovodja še danes deluje. Ko se je pred 30 leti pričelo živahno stanovsko gibanje na Dunaju, bil je tovariš Neuner med prvimi, ki je zastavil vse svoje moči za razvoj organizacij. Znan je kot posebno nadarjen in agilen organizator ter izboren govornik. Z vso ognjevitostjo se je zavzemal zlasti za substitucijsko pravico, ki je bila slednjič nam vsem izvojevana z novelo iz leta 1914 k § 31. c. p. r.

Tovariš Spielmann je istotako šestdesetletnik. Tudi on je kot mlad stenograf vstopil v odvetniško pisarno ter vsled svoje pridnosti in intelligence kmalu postal pisarnovodja, v kojem svojstvu še danes v ugledni odvetniški pisarni deluje. Koj po nastopu službe začel se je zanimati za povzdigo tega stanu. Bil je med ustanovitelji začetnih organizacij na Dunaju ter postal na tem polju voditelj med voditelji. Velike zasluge ima na stanovskih pridobitvah, kakor bolniško in penzijsko zavarovanje, zlasti pa za nedeljski počitek, reguliranje delovnega časa itd. Po ustanovitvi »Državne zveze« (Reichsverband der Advokatur- und Notariats-Angestellten Oesterreichs) postal je tovariš Spielmann nje predsednik ter je to mesto obdržal skozi 16 let do danes. Tudi je predsednik in urednik stanovskega glasila »Organisation«, katero je prospeloval v dobrih in slabih časih ter redno izhaja z bogato in zanimivo vsebino. Ko je leta 1921 bila na Dunaju ustanovljena »Rechtsanwaltsgehilfenkammer«, bil je tovariš Spielmann izvoljen kot prvi predsednik te zbornice.

Čez pre malo prostora razpolagamo, da bi zamogli številne zasluge v službenem in organizatoričnem oziru današnjih slavljencev zadostno in pravilno oceniti.

Na prvem državnem kongresu na Dunaju leta 1907 — ko smo bili navzoči delegati skoraj iz vseh dežel bivše Avstrije — imeli smo priliko občudovati organizatorične talente in

dar govorništva poedincev. Takrat smo se tudi osebno seznanili z današnjimi jubilanti ter drugimi odličnimi bojevniki za naše pravice, kakor s tovarišem **Ivanom Gutsch**, **Eberl**, **Bauer** in dr. Ob oni priliki so nam ti kolegi predstavili razne poslance in prijatelje našega stanu, zlasti odvetnika **dr. Julija Ofner**, v kojem je imel naš stan velikega zagovornika, kateri si je za našo povzdigo stekel nevenljivih zaslug. To so prijetne remenistence.

Nekdaj pusta ledina, katero so pričeli orati naši predbojevniki pred 30 leti, je že deloma spremenjena v rodovitno njivo. Setvi sledi žetev in naši jubilanti so na jesen svojega življenja lahko ponosni, da je njih delovanje obrodilo obilo zaželjenega sadu.

Prav iskreno čestitamo vsem trem odličnim jubilantom ter jim želimo, da bi ostali na dosežanih mestih tudi v bodoče plodnosni ter bi v sreči in zdravju dočakali tudi sedemdeset- in osemdesetletnico.

MARIBOR, meseca marca 1926.

Predsednik: **Dragotin Gilčvert**.

Vinko Fritz.

Dne 20. januarja 1926 ob 17. uri je v javni bolnici v Mariboru hipno umrl 50 let star odvetniški uradnik Vinko Fritz. Popoldne istega dne mu je doma slabo postalo. Ob 14. uri bil je prepeljan v bolnico in ob 17. uri, pred nameravano operacijo, je izdihnil v naročju svoje soproge. Tik pred smrtjo je naročil svoji ženi, naj pozdravi vse znance, zlasti pa njegove stanovske kolege in kolegince in da prosí vse za odpuščenje, ako je koga v življenju razžalil. Spravljen z Bogom je na to zapustil svojo ženo, dva mala otročička ter to dolino solz.

Ni mu bilo usojeno mirno življenje in trajna sreča ga ni v celem življenju spremljala. Ko je izstopil iz gimnazije, se je podal v odvetniško pisarno. Nad 30 let je služboval po največ kot stenograf v najrazličnejših odvetniških in notarskih pisarnah po Štajerskem, Kranjskem, v Trstu in na Dunaju pri slovenskih in nemških šefih.

»Ko brez miru okrog divjam
Prijetlji vprašajo me kam«.

Ob preobratu, po končani svetovni vojni je upal, da bode njegovo življenje mirnejše, da postane tudi njemu sreča milejša. Dne 16. lipnja 1920 se je poročil v Zagrebu z vzgojiteljico gospodično Marijo Grill ter se je nastanil v Mariboru. Toda tudi sedaj ni bilo stalnosti. Službe so postale tudi tu goste.

Iz začetka je uvidel, da je naše društvo potrebno in koristno za učvrščenje našega stanu ter je pristopil kot član in smo ga večkrat videli na naših sestankih in občnih zborih, toda že pred 2 leti je zapustil naše društvo in hodil lastna pota. Pristopil je (edini od našega stanu v Mariboru) Društvu privatnih namještenika v Zagrebu in je bil svojčas tudi član Društva odvetniških in notarskih uradnikov na Dunaju.

Zapustil je nepreskrbljeno vdovo in dva otročiča, stara 1 in 2 leti.

Ob tej priliki moramo zopet kazati na ono nestalnost v službi, brezposelnost in žalostne razmere v našem stanu, na katere smo že opetovanokrat gg. šefe in nameščence opozarjali. Vladajoče socialno zlo, nezadostna zakonita zaščita našega stanu, brezbriznost šefov za bodočnost svojega uradništva, mnogokrat njih trda srca in nevidljivost, često pa tudi stanovska nezavednost in lahkomišelnost nas samih so glavni krivci, da ležejo v prezgodnji grob naši obnemogli tovariši ter zapuščajo nepreskrbljene družine kruti in negotovi usodi.

Pogreb pok. Vinkota Fritz se je vršil iz mrtvašnice na Po-breškem pokopališču dne 22. I. 1926 ob 16. uri ob precejšnji udeležbi sorodnikov in znancev. Društvo je bilo zastopano po predsedniku. Udeležilo pa se je pogreba tudi osebje pisarne g. dr. Lašiča, v koji je pokojnik nazadnje služboval. Njegov zadnji šef, koncipijent in obe uradnici so ga pospremili do groba.

Da se ublaži njegovi družini vsaj za prvi hip gorje, pokopalo ga je društvo na lastne stroške ter se obrnilo — dasi ni bil več član našega društva — z zbirko do gg. šefov, koncipijentov in rednih članov. Zadel smo na pravo razumevanje obupnega položaja in so po večini vsi pokazali dejansko sočustvovanje in blago srce.

Z društvenim prispevkom 200 Din, je podala zbirka lepo svoto

2759 Din	
od koje smo pokrili pogrebne stroške	750 «
ostanek po	2009 Din

pa izročili dne 23. I. 1926 pokojnikovi vdovi Mariji Fritz, ki se je vsa ginjena zahvalila za to prvo pomoč ter izrekamo v njenem in društvenem imenu vsem darovalcem srčno zahvalo.

Darovali so: po 200 Din društvo iz blagajne in g. dr. Leopold Boštjančič, po 100 Din gg. mn. dr. Kukovec Alojz, župan dr. Leskovar Josip, dr. Pipuš Radoslav, dr. Rapotec Vinko, dr. Komauli Danilo, dr. Lašič Ferdo, Lorbek Iva in Dragotin Gilčvert, po 50 Din dr. Juvan Alojz, dr. Holnik Fran, dr. Šnuderl Makso, dr. Štor Stanko, dr. Lipold Franc, dr. Müller Ferdo, dr. Orosel Oskar, dr. Ravnik Rudolf, dr. Vebler Andrej, dr. Kimovec Ivan, dr. Koderman Karl, dr. Slokar Karl, Medved Štefan, Planinšek Edmund, Hoschitz Karl in Moškon Franjo, po 30 Din dr. Juritsch Fritz, dr. Faninger Rihard, dr. Jan Juro, dr. Mulej Anton in notar ASIČ Ivan, po 24 Din Maček Franjo, po 20 Din Rauter Mici, Kamenshek Štefan, dr. Šlibar, dr. Škapin Karl, Kunej Tončka, Dr. Rosina Igor, dr. Kumbatovič Filip, dr. Bergoč Josip, Planinšek Martin, dr. Schmiederer, dr. Gozani Leo, dr. Novak in dr. Macaroli, po 10 Din Hrašovec Alojz, Grabner Julka, Kotnik Anica, Lubej, Zelnik Minka, Koučič Dora, Bende Marica, Kapus Vladimir, Lorbek Lija, dr. Kieser, Pačkar Karolina, Namestnik Marija, Budeschinsky E., odvetnik Ravnihar Aleksander, Lužar Kristina, Mlakar Lija, Pivka Dora, Škof Anica, Kurzman Oskar, Vebler Anica, Muršec Marica, Semenič Lizika, kand. Golob Franjo, Viher Frida, Lubeč Ivan, Jančar Ciril, Kežman in Kregar Mija, po 5 Din Lešnik Marija in Pec Hermina, vsi skupaj torej 2759 Din.

Pok. Fritz je imel mnogo lepih lastnosti, katere se pa vsled vednega boja za življenski obstanek niso mogle tako razvijati, da bi bil to lahko vsakdo opazil. Po vseh močeh je skrbel za svojo družino, katero je imel zelo rad ter bi ji bil rad pripravil prijetnejše življenje. Kar pa smo pri njem leta in leta opazovali, to je bila njegova posebno dobra stran, da je bil vedno in povsod, — če tudi v velikih zadregah in v zelo različnih pisarnah — odkrit ter skozi in skozi pošten.

Naj nam ostane v dobrem spominu, njegovi družini pa naše sožalje.

D. G.

iz pisarniške prakse.

Tolmačenje § 6. in 7. c. p. r.

Cg I 1342/24 M.

Pri okrožnem sodišču v M. je vložila M. V. proti F. Z. tožbo radi odškodnine, ker je toženec obstrelil njenega moža, na plačilo mesečne rente po 500 Din. Toženec se je udeležil prvega naroka po svojem zastopniku in je nato vložil odgovor na tožbo, v katerem je predvsem ugovarjal, da bi se tožba morala dostaviti mu na roke zakonitega zastopnika, ker je sam še mladoleten in je tožba vsled tega nedopustna.

Nato je izdalo okrožno sodišče sklep z dne 3. III. 1925 Cg I 1342/24—5 sledeče vsebine:

Dosedanje postopanje se izreče za nično in se ustavi. Tožnica je dolžna plačati tožencu v roke F. Z. st. v 14 dneh ogibom izvršbe na 1121 Din 50 p. odmerjene pravdne stroške.

Utemeljitev.

Glasom krstnega lista d. d. Mala Nedelja 14. XII. 1924 je obtoženec rojen 15. II. 1908, je torej nedoleten in bi moral biti zastopan po zakonitem zastopniku (§ 6. c. p. r.). Ker je toženec oče F. Z. st. kot zakoniti zastopnik toženca dne 13. XII. 1924 izjavil na zapisnik pred okrajnim sodiščem v Ljutomeru, da ne odobri dosedanjega postopanja in da ne vstopi v pravdo imenom toženca, je bilo dosedanje postopanje izreči za nično ter ga je bilo ustaviti (§ 7. c. p. r.).

Izrek o stroških se opira na § 51. c. p. r. pri čemur se pripomni, da je pooblastilo podpisal toženec oče, vsled česar bi bil moral zastopnik ned. toženca že pri prvem naroku z dne 24. VII. 1924 ugovarjati pomanjkanje zakonitega zastopstva in ne še-le v tožbenem odgovoru. Tožencu so se radi tega prisodili pravdni stroški le do vključno prvega naroka.

Nato je tožiteljica vložila proti temu sklepu utok na višje deželno sodišče v L., ki je izdalo nastopni sklep (R. 34/25):

Rekurzu se ugodi, izpodbijani sklep se v celoti razveljavi in se prvemu sodišču naroča, da po že vloženi odgovoru na tožbo nadaljuje zakonito postopanje.

Stroške rekurza je smatrati kot pravdne stroške.

Razlogi.

Izpodbijani sklep je pravnopomoten. Prvo sodišče ne loči dolecb. §§ 6. in 7. c. p. r. Zadnji § govori o hibah, ki se ne dajo odstraniti, prvi pa o nasprotnih hibah. V pričujočem primeru gre za pomanjkanje zakonitega zastopstva, ker se tožba ni naslovila v roke zakonitega zastopnika mladoletnega toženca. V takih primerih pa mora sodišče samo v smislu § 6. ali 2. c. p. r. izdati potrebna naročila, ki niso odvisna od volje tožene stranke in se tedaj ne more trditi, da se ta hiba ne da odstraniti. V tem primeru pa taka naročila prvega sodišča sploh niso bila potrebna. Po vsebini odgovora na tožbo, je sprejel tožbo oče in zakoniti zastopnik toženca ml. in je toženec oddal tudi odgovor na tožbo po svojem očetu in zakonitem zastopniku, ki mora po § 137. in sl. o. d. z. zastopati svojega nedoletnega sina in le dolžnosti ne sme odklanjati. Neumevno je tedaj, zakaj naj bi bilo dosedanje postopanje nično, ker je bil toženec v njem pravilno zastopar in je bilo tedaj prvosodno zaslišanje toženčevega očeta v tem pogledu povsem nepotrebno in njegova izjava brezpomembna, ker je s pristopom k prvemu naroku in oddajo odgovora na tožbo že odobril postopanje in vstopil že sam v pravdo. Z razveljavitjem prvega sklepa v glavni stvari pa odgađa tudi izrek o stroških dosedanjega pravdnega postopanja.

Izrek o stroških rekurza temelji na § 52. c. p. r.

Stol sedmorice je potrdil rekurzni sklep iz nastopnih

razlogov:

Ni moči zanikati, da je F. Z. kot oče in zakoniti zastopnik ned. toženca F. Z. vstopil v tem svojstvu v predmetno pravdno postopanje, ko je vendar pristopil na prvi narok in podal odgovor na tožbo. Res, da je v poslednjem navajal, da je tožba, vložena neposredno zoper nedolt. sina njegovega nedopustna in je tudi predlagal, naj se tožba zavrne radi nedostajanja toženčeve pasivne legitimacije. Š to navedbo odnosno predlogom; pa ni odklonil vstopa v sporno postopanje, ko ni tega izjavil in tudi ne, da ne odobruje dosedanjega postopanja, saj tudi ni grajal predhodnega postopanja, da je nično. Rekurzno sodišče je ta dejstva prav vpoštevalo, ko je smatralo in izreklo, da je po že izvedenem vstopu v pravdo in ne odobruje dotedanjega postopanja, brez pomena in to

tem bolje, ker ne more biti dvoma, da je rekurent tudi dobil predmetni tožbeni spis v roke, kar sledi iz tega, da se je odzval pozivu na 1 narok in na vložitev odgovora na tožbo, s čemur pa so tudi opravljene pravne posledice nepravilne vročitve tožbe, ako je ta bila vročena neposredno nedl. tožencu, kakor tudi rekurentu.

Postopanje prvega sodnika torej ni odgovarjalo predpisu § 6. c. p. r. in revizijski rekurz neopravičeno pobija sklep rekurzne sodišča, ki je sklep 1. sodnika razveljavil in naložil nadaljevanje spornega postopanja. Pogledom na to, revizijski rekurz ni mogel uspeti.

Franjo Moškon.

Društvene vesti.

Prvi maj je praznik delavstva, med koje spada tudi naš stan. Že v delavski zbornici se je ob raznih prilikah pokazalo, da delegati nameščencev složno nastopajo z delavskimi delegati, kjer se gre obojestranske skupne interese. Delavci bodo proslavili 1. maj na slavnostni način z obhodi in zborovanji, ker pri njih počiva celo cel ta dan. Naš sloj ne more zahtevati, da bi delo v pisarnah cel dan počivalo, ker se vrše dopoldne razprave in druga sodna opravila, vsled česar morajo tudi odvetniške in notarske pisarne dopoldne uradovati. Popoldne pa je možno pisarne zapreti, ne da bi gg. šefi kako škodo trpeli. Videli smo to lansko leto, ko je stopilo v ospredje vprašanje prostih sobotnih popoldnevov. Nad polovico mariborskih odvetniških in notarskih pisarn je bilo ob sobotnih popoldnevih skózi 2 meseca zaprtih. Letos se s tem vprašanjem ne bomo bavili, ker bodo baje tudi sodišča ob sobotah popoldne uradovala in odpade torej tozadevni predpogoj. Iz tega razloga pa upamo, da uradništvo v nobeni pisarni ne bo naletelo na šefov odpor, da se popoldne ne bi smelo zapreti pisarne na dan 1. maja, ki itak pade na soboto.

Promocija. Na zagrebški univerzi bila sta promovirana za doktorja prava in sicer dne 31. I. 1926 g. **Miloš Vauhnik** in dne 27. III. 1926 g. **Emil Štefanovič**, oba odvetniška kandidata v Mariboru. Naše iskrene čestitke.

Občni zbor v Ptuj se vrši dne 1. maja 1926, ki pade na soboto. Vabimo vsakega kolega in kolegino iz Maribora, da se priključi odboru, ki se odpelje v Ptuj z vlakom ob 3.¼ uri (15.¼) popoldne. Ker bodo pisarne na 1. maja popoldne zaprte in je drugi dan nedelja, bode marsikateremu omogočeno, da se udeleži tega izleta ter s svojo prisotnostjo poživl ptujsko zborovanje. Nazaj se peljemo z vlakom, ki odhaja iz Ptuja ob 23. (11. uri) pred polnočjo. Ptujске kolege in kolegince prosimo, da pridejo polnoštevilno in točno ob 6. uri zvečer na zborovanje k Zamorcu, da se tam najprvo pogovorimo o važnih stanovskih vprašanjih, na kar sledi prosta zabava. — Odbor.

Službe iščejo: 1 pis. ravnatelj in več strojepisk. Gg. šefe prosimo, da se v slučaju potrebe uradništva obračajo na naše strokovne organizacije.

Književnost.

Dr. Juro Jan: Valutno vprašanje.

Ta v Mariboru izišla knjiga obdeluje valutno vprašanje sistematično in praktično. V prvih štirih delih razlaga teore-

tično denar, bankovce, papirnati denar ter plačilne nadomestke. Pri tem posega v osnovne temelje narodnogospodarske in socialne politike, v kolikor ti vplivajo na valutno vprašanje.

V petem do osmem delu popisuje razvrdenje veljave med vojno in po prevratu ter državne prvotne in po dogodkih izpremenjene upostavitvene načrte, dalje, v koliko so se ti že izvršili v mirovni pogodbi, kaj so ukrenile posamezne države v prvem času po sklenjenem miru in kaj svetujejo razni mednarodni eksperti.

Praktično najzanimivejša dela sta deveti in deseti, v katerih popisuje, kako so razne nasledstvene države izvršile ureditev valute, kaj še vse niso uredile in kake naloge jih še čakajo.

Ves tako zbrani material uporablja pri popisu rešitve valutnega vprašanja v Jugoslaviji, kateremu posveča celi deseti oddelek. Ta izvanredno zanimiv del odkriva, kako so razni dosedanji poskusi ureditve valutnega vprašanja narodnogospodarsko neutemeljeni, socialno neopravičeni ter pravno in moralno nepripustljivi ter razlaga, kaj vse zahteva narodnogospodarska veda, zgodovina razvoja padanja valut, pravna načela in socialni oziri.

Obravnavajo tega dela nudi res pravo sliko, iz katere more čitatelj upogledati stanje ter preračunati bodoči razvoj, ki bo prej ali slej moral kreniti na pot, ki jo predpisujejo citirane vede.

Zadnji, enajsti del je znanstven ter popisuje potrebo organizacije doseđanjih denarnih sredstev z uvedbo relativnovrednostnih plačilnih sredstev.

Knjigo, ki stvarno in temeljito obdeluje tako akutno vprašanje, na katerem smo vsi zainteresirani, toplo priporočamo.

Knjiga obsega 90 strani, stane 16 Din ter se dobiva v vseh knjigarnah. Naše društvo si je zagotovilo 100 izvodov izrecno za člane po ceni 10 Din. Naroča se pri upravništvu našega lista.

Vabilo na občne zборе v Ptuj in Mariboru.

O B Č N I Z B O R

ptujske skupine odvetniških in notarskih uradnikov se vrši v soboto, dne 1. majnika 1926 ob 6. uri zvečer v restavraciji pri »Zamorcu«.

Dnevni red:

1. Poročilo predsednika Osrednega društva v Mariboru.
2. Poročilo funkcionarjev ptujske skupine: a) predsednika, b) tajnika, c) blagajnika.
3. Volitev novega odbora.
4. Raznoterosti.

PTUJ, dne 10. aprila 1926.

Tajnik:
Bogo Christof.

Predsednik:
Janko Likar.

Blagajnik:
Slavko Selmajer.

Vabilo

na

OBČNI ZBOR

društva odvetniških in notarskih uradnikov za obseg kraljevine SHS s sedežem v Mariboru, ki se vrši v nedeljo, dne 9. majnika 1926 ob 9 $\frac{1}{2}$ uri dopoldne v Mariboru v zadnji dvorani restavracije „Pri stari pivovarni“ (Halbwidl) v Jurčičevi ulici.

DNEVNI RED:

1. Pozdrav predsednika.
2. Društveno poročilo (predsednika, tajnika, blagajnika in nadzorstva).
3. Poročilo krajevne skupine v Ptuju.
4. Društveno glasilo »Odvetniška pisarna«.
5. Volitev novega odbora.
6. Slučajnosti.

Samostojne predloge je pismeno izročiti pred občnim zborom predsedniku.

MARIBOR, dne 12. aprila 1926.

Blagajnik:

Franjo Moškon.

Predsednik:

Dragotin Gilčvert.

Tajnik:

Alojzij Hrašovec.

